

ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΛΟΓΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕΣΟΛΟΓΙΚΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΑΡ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ Φ. ΠΕΤΣΙΟΣ

**ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΞΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΠΡΟΝΟΙΑ, ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΞΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΛΑΧΟΥ**

**ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ, ΔΕ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΒΙΖΟΥΚΙΔΟΥ
ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ,
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΚΟΝΤΟΠΑΝΟΥ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ**

**ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ**

**ΕΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ
1930**

ΤΕΥΧΟΣ Α΄ ΚΑΙ Β΄.

Ε.Υ.Δ της Κ.ε.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

Τὰ «Ἑπειρωτικά Χρονικά» εἶχον τὴν ἀτυχίαν νὰ θρηνηθῶσιν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν ἀπώλειαν τριῶν ἐκλεκτῶν συνεργατῶν αὐτῶν: τοῦ *Νέστορος Γεωργίτση*, τοῦ *Γεωργίου Χατζῆ* καὶ τοῦ *Θεμιστοκλ. Μπαμίχα*. Ὁ συνεργάτης μας κ. Χρ. Σούλης, καθηγητῆς, εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ἀποστείλῃ τὰ κάτωθι βιογραφικὰ σημειώματα αὐτῶν, τὰ ὁποῖα εὐχαρίστως δημοσιεύομεν εἰς μνήμην τῶν ἐκλιπόντων λογίων Ἑπειρωτῶν, οἵτινες μὲ τὴν ἀγάπην περιέβαλλον τὰ «Ἑπειρωτικά Χρονικά».

ΝΕΣΤΩΡ ΓΕΩΡΓΙΤΣΗΣ

Ἐγεννήθη τῷ 1856 εἰς τὴν Ζωνδήλαν τοῦ Ζαγορίου. Διακούσας τὰ ἐγκύκλια μαθήματα εἰς τὴν ἐν Γαλατᾶ-Σεράϊ (Κων/πόλεως) Σχολὴν, ἐνεγράφη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν πανεπιστημιακῶν του σπουδῶν, δικηγορῶν ἐν Ἀθήναις, ἀνεμίχθη μετὰ τῶν ἀδελφῶν του Ἀθανασίου καὶ Λεωνίδα, ἰατρῶν ἐν Ἰωαννίνοις, καὶ Ἀλεξάνδρου, δικηγόρου, εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ διηύθυνον τὰ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ζαγορίου, ὃ μὲν Λεωνίδας ὡς ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ, ὃ δὲ Νέστωρ ὡς δημογέρον. Τῷ 1906 κατόπιν συκοφαντιῶν τῆς ρουμανικῆς προπαγάνδας κατεδικάσθη ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς 15ετῆ εἰρκτὴν ἐπὶ συννομωσίᾳ κατὰ τοῦ καθεστῶτος, ἐσώθη δὲ τῇ ἐπεμβάσει τῶν Πατριαρχείων καὶ τῆς ἐν Κων/πόλει ρωσικῆς πρεσβείας.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑπείρου διορίσθη μέλος τῆς Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς ἑλληνικότητος τῆς Βορείου Ἑπείρου. Παρ' ὅλας ταύτας τὰς ἐπαγγελματικὰς του ἀσχολίας, ἠσχολεῖτο καὶ μὲ τὰ γράμματα. Ἡ Ἑπειρωτικὴ ἱστορία ὑπῆρξεν εἰς αὐτὸν προσφιλεῆς ἐνασχόλησις. Ἐν Πρεβέζῃ δικηγορῶν ἀνεδίφησε τὸ σφζόμενον ἐκεῖ τότε ἀρχεῖον τῆς «Συμπολιτείας τοῦ Ἀκρωτηρίου» ἢ *Continente*, δηλ. τῆς συμπολιτείας τῶν πόλεων Πρεβέζης, Βονίτσης, Πάργας καὶ Βουθροτοῦ, τῆς γενομένης διὰ τῆς συνθήκης τοῦ 1800, καὶ ἐδημοσίευσεν εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἑλληνισμὸς» (1909 σελ. 752—764) τὴν πραγματείαν «Τὰ ἐν Πρεβέζῃ δημόσια δίκαια ἐπὶ τῆς Συμπολιτείας τοῦ Ἀκρωτηρίου». Ἐπίσης ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Ἐπιθεωρήσει τοῦ «Νεολόγου» τῆς Κων/πόλεως «περὶ τοῦ

διαδικαστικοῦ δικαίου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων» καὶ ἑτέραν μελέτην ἐπιγραφομένην «Κοινὰ νόμιμα ἢ διεθνὲς δίκαιον τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων».

Τῷ 1911 ἐγκατασταθεὶς ἐν Ἰωαννίνοις ἐξέδωκεν ἐπὶ διετίαν τὴν ἑβδομαδιαίαν ἐφημερίδα «Ἦχος τῆς Ἠλείρου», ὅπου ἐδημοσιεύθησαν ἀξιόλογοι διατριβαὶ ἢ μεταφράσεις περὶ τῆς Ἠπειρωτικῆς ἱστορίας, ὡς ἡ τοῦ γεωλόγου Filirson καὶ ἡ τοῦ Γάλλου πρεσβευτοῦ Borgrawe. Ἐσχάτως εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἠπειρος», ὅπου τακτικὰ ἔγραφε μὲ τὸ ψευδώνυμον Σίμων Ἰωνᾶς, ἐδημοσίευσε μελέτας «περὶ τῶν ἀρχαίων Ἠπειρωτικῶν νομισμάτων» καὶ «περὶ τῆς Δωδώνης», εἰς δὲ τὰ «Ἠπειρωτικὰ Χρονικά» «περὶ τῶν Μοαντίδων». Ὑπῆρξεν ἀντεπιστέλλον μέλος τοῦ Ἑλλην. Φιλολογικοῦ Συλλόγου Κων/πόλεως, τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Societé Académique d'Histoire Internationale τῶν Παρισίων. Ἀπέθανεν ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1930.

X. I. ΣΟΥΛΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΤΖΗΣ (ΠΕΛΛΕΡΕΝ)

Ἐγεννήθη ἐν Ἰωαννίνοις τῷ 1881. Ἀποφοιτήσας τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς, ἐνεγράφη εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Διακόψας τὰς σπουδὰς του, ἐγένετο διδάσκαλος καὶ ὡς τοιοῦτος ἔγραψε τὰ πρῶτά του ποιητικὰ δοκίμια, τὶς «Ρίμες» καὶ τὰ «Δαχτυλίδια». Τῷ 1908 ἀνακηρυχθέντος τοῦ τουρκικοῦ συντάγματος ἐγένετο γεν. γραμματεὺς τοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων καὶ ἀπὸ τότε ἀρχίζει ἡ δρασίς του. Τῷ 1909 ἱδρύσασκε τὴν ἐφημερίδα «Ἠπειρος», τὴν καὶ μέχρι σήμερον ἀνελλιπῶς ἐκδιδόμενην, εἰς τὴν ὁποίαν περιέχεται ὅλη ἡ ἱστορία τῆς Ἠλείρου κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν. Συνεπεία τῆς ἐναντίον τῶν Τούρκων ἀρθρογραφίας του συνελήφθη κατὰ τὸ 1912 καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ, ἐσώθη δὲ ὡς ἐκ θαύματος καὶ ἐξῆλθε τῶν φυλακῶν τὴν 21 Φεβρουαρίου 1913, καθ' ἣν εἰσηλθεν ὁ ἑλλην. στρατός εἰς Ἰωάννινα. Τῷ 1914 ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸν Βορειοηπειρωτικὸν Ἀγῶνα, χάριν τοῦ ὁποίου μετέφερε τὴν ἐφημερίδα του εἰς τὸ Ἀργυροκάστρον, πρωτεύουσαν τότε τῆς Ἀὐτονομῆς Ἠλείρου.

Ὁ Γεώργιος Χατζῆς δὲν ὑπῆρξε μόνον σθεναρὸς δημοσιογράφος ὑπῆρξε καὶ λογοτέχνης καὶ ποιητής. Ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Πελλερὲν ἔγραψε χρονογραφήματα, ποιήματα, δράματα, διηγήματα καὶ μελέτας ἱστορικός. Τὰ ποιήματά του εἶναι λυρικά. Ἐκ τούτων ἐξεδόθησαν τὰ ἑξῆς:

Αἱ «Ρίμες» (Ἀθήναι 1906), ποιήματα τὰ ὁποῖα προλογίζει ὁ Παλαμᾶς. Τὰ «Δαχτυλίδια» (Ἰωάννινα 1908), ποιήματα ἀφιερωμένα εἰς τὸν Παπαδιαμάντην. Τὸ «Ντελὴ Ὀρμάν» (ὁ λόγγος τοῦ τρελλοῦ), Ἰωάννινα